Gazeta „Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy".

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy" osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 293. Poniedziałek 21. Grudnia 1868. Rok wydania 58.

Ogłoszenie prenumeraty
na
„Gazetę Lwowską" i „Dodatek tygodniowy"
na rok 1869.

Ceny przedpłaty:

„Gazeta Lwowska" wraz z „Dodatkiem tygodniowym":

	na miejscu	z przesyłką pocztową
Na rok cały	12 złr.	16 złr. — c.
Na kwartał	3 „	4 „ — „
Na miesiąc	1 „	1 „ 35 „

Numer pojedyńczy Gazety . . . . 5 cent.

Za inseraty w Gazecie od jednego wiersza: pierwszy raz 6 cent., drugi i trzeci raz po 5 cent., prócz należytości stęplowej po 30 cent. od każdego ogłoszenia.

☞ W roku 1869 wychodzić będzie nadal **„Dodatek tygodniowy"**, pismo poświęcone statystyce, ekonomii politycznej i historyi krajowej. Osobna prenumerata na „Dodatek tygodniowy" bez Gazety wynosi: Na rok cały 4 złr. Za przesyłkę pocztową samego „Dodatku tygodniowego": kwartalnie 25 cent.

Przesyłki (franco) odbiera **Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).**

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 20. grudnia. Rada miejska wybrała Dr. Feldera burmistrzem miasta Wiednia.

Paryż, 20. grudnia. „France" powiada: jeżeli prawdziwą jest podana w dziennikach pruskich wiadomość o wydaleniu poddanych greckich z Serbii i Rumunii, tedy Turcya poruszyłaby tym sposobem kwestyę wcale niedogodną.

„France" zaprzecza pogłoskom o nowej nocie księcia Gorczakowa; najnowsze korespondencye gabinetu rosyjskiego są pojednawcze i pokojowe.

Belgrad, 20. grudnia. Rejencya zagaiła komitet konstytucyjny. Mowa tronowa podnosi potrzebę rządów konstytucyjnych, pożyteczność systemu dwóch Izb, odpowiedzialność ministrów i wolność druku.

Część urzędowa.

Następujący mianowani zostali adjunktami sądowymi w okręgu wyższego sądu krajowego: koncypienci prokuratoryi finansowej we Lwowie: 1) Dr. Ignacy Szymonowicz i 2) Dr. Adolf Frendl, dla Lwowa; Aktuaryusze sądów powiatowych w stanie rozporządzalności: 3) Adam Deyma, dla Lwowa, 4) Alfred Ornstein, dla Stanisławowa, 5) Antoni Ortyński, dla Tarnopola; Auskultanci: 6) Konstanty Starosolski, dla Przemyśla, 7) Jan Jakubowski, dla Sambora, 8) Piotr Żukotyński, dla Lwowa, 9) Bazyli Kociuba, dla Przemyśla, 10) Leo Sabin Prokopczyc, dla Tarnopola, 11) Erazm Hruszkiewicz, dla Czerniowiec, 12) Izydor Łuczakowski, dla Czerniowiec; 13) Praktykant konceptowy lwowskiej prokuratoryi skarbowej Dr. Adam Budwiński, dla Lwowa; Auskultanci: 14) Dr. Bazyli Szwedzicki, dla Stanisławowa, 15) Karol Danek, dla Lwowa, 16) Łukasz Kusznier, dla Tarnopola, 17) Dyonizy Herasymowicz, dla Złoczowa, 18) Andrzej Alexiewicz, dla Stanisławowa, 19) Karol Nemetz, dla Stanisławowa, 20) Dominik Drdacki, dla Lwowa, 21) Alfred Hensel, dla Stanisławowa, 22) Alfons baron Kranzberg, dla Sambora, 23) Alexander Hordyński, dla Stanisławowa, 24) Edmund Kolb, dla Złoczowa, 25) Sylwery Dzierzyński, dla Przemyśla, 26) Władysław Przybylski, dla Przemyśla, 27) Józef Onyszkiewicz, dla Złoczowa, 28) Edward Poźniak, dla Sambora, 29) Alexander Stobiecki, dla Sambora, 30) Edward Bauch, dla Tarnopola, 31) Józef Lewicki, dla Tarnopola, 32) Karol Berchard, dla Tarnopola, 33) Ambrozy Janowski, dla Złoczowa, 34) Maxymilian Michalak, dla Czerniowiec, 35) Piotr Julian Naganowski, dla Czerniowiec, 36) Franciszek Brugger, dla Tarnopola.

Sąd krajowy wyższy w Krakowie mianował Edmunda Klemensiewicza, auskultanta sądowego, adjunktem sądowym przy c. k. sądzie obwodowym w Nowym Sączu.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Kraków, 1. grudnia 1868.

Ustawa
o uprawnieniu miasta Stanisławowa do pobierania kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam co następuje:

Art. I.

Miasto Stanisławów otrzymuje prawo pobierania myta „kopytkowego" na dziewięciu do miasta prowadzących drogach, na przeciąg lat dziesięciu.

Rogatki mają być postawione na następujących drogach w punkcie, gdzie wchodzą w obręb miasta:

a) Mykietyńce-Knihinin,
b) Kryhowce- „
c) Pasieczna- „
d) Opryszowce- „
e) Czukalówka- „
f) Krechowce-Knihinin, (ulica lipowa),
g) Zagwoźdź- „
h) Wołczyniec- „
i) na drodze do kolei żelaznej.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, według następnego wymiaru:

1) od konia, osła lub muła w zaprzęgu . 3 c.
2) od sztuki bydlęcia rogatego „ . 2 c.
3) od bydląt luzem idących od konia, osła, muła, od sztuki bydlęcia . . . . 1 c.
4) od sztuki owiec, kóz, nierogaciny, jagnięcia, koźlęcia z matką lub bez matki, od źrebięcia z klaczą lub bez klaczy . . . . . . ½ c.

Art. III.

Wszystkie dla dróg krajowych istniejące przepisy, co do uiszczania opłaty mytniczej, co do uwolnienia od tejże, jakoteż co do przestępstw i kar, stosują się także do opłaty kopytkowego w Stanisławowie.

Art. IV.

Bliższe postanowienia względem przeprowadzenia tej ustawy, wyda reprezentacya gminy za potwierdzeniem Wydziału powiatowego.

Buda, dnia 7. grudnia 1868.

Franciszek Józef m. p.
Giskra m. p.

Ustawa
obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem względem pozwolenia gminie miasta Przemyśla na pobór opłaty gminnej od sprzedawanych w jej obrębie słodzonych napojów spirytusowych w opieczętowanych butelkach po 24 c. od miary.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam na podstawie §. 81. ustawy gminnej dla tegoż Królestwa z dnia 12. sierpnia 1866, co następuje:

§. 1. Gminie miasta Przemyśla pozwala się pobierać na pokrycie jej wydatków gminnych od wszystkich napojów słodzonych spirytusowych sprzedawanych w jej obrębie w opieczętowanych butelkach opłatę gminną w stosunku dwudziestu czterech centów w. a. od jednej miary (masy) wiedeńskiej.

§. 2. Ustawa niniejsza nie narusza w niczem obowiązujących przepisów o sprzedaży słodzonych napojów spirytusowych.

Buda, 3. grudnia 1868.

Franciszek Józef m. p.
Giskra m. p.

Część nieurzędowa.

D. 17. b. m. udała się do Deaka deputacya złożona z niespełna 200 osób i ks. Schwendter proboszcz miejski miał do niego przemowę, w której wyliczył zasługi Deaka dla narodu, zasługi które potomność winna odpłacić, współcześni bowiem nie mogą tego uczynić, zwłaszcza gdy Deak nie chce przyjąć ani zaszczytów, ani tytułów ani bogactw. Na tę przemowę wypowiedzianą z uczuciem i przerywaną grzmiącemi okrzykami, odpowiedział Deak mniej więcej następującemi słowy:

Przed zebraniem się parlamentu znajdowaliśmy się w trudnych okolicznościach. Pole na którem działać możemy jest teraz wolne od przeszkód. Nadzór nad czynnościami umysłu, upadek interesów materyalnych, chwianie się kredytu, brak zaufania, nie korzystna opinia zagranicy, wszystko to znikło. Nie powinniśmy smucić się dla tego, ponieważ nie każdy jest zadowolony; życzenia właśnie pochylają do czynów bez których pojedyncze narody wpadają w ospałość. Potrzeba nam umiarkowania i powinniśmy odróżniać to czego sobie życzymy, od tego czego chcemy. Ostatni sejm uczynił to ostatnie wytężając siły swoje tylko na to co mogło przyjść do skutku. Jest to jedną z głównych zasług narodu i sejmu, że tylko tak daleko zaszli, dokąd się rozciągała trwała podstawa. Oprócz energii w trzymaniu

się prawa, naród okazał dosyć taktu nie żądając za wiele od monarchy władającego państwem zachwianem nieszczęsnemi wypadkami. Wiedział, że koncesye wymuszone mogłyby znowu być cofnięte.

Naród powinien się nauczyć tej reguły świata handlowego, aby nie tylko to wciągać w rachunek co zyskujemy, ale i to, co możemy stracić. Istnienie Austryi tak nam jest potrzebne, jak nasze Austryi. Zasada prawna i stosunki prawne w monarchii austryacko-węgierskiej są liberalne i postępowe, jak mało gdzie w Europie. Jeżelibyśmy chcieli obalić cośmy zyskali, dość byłoby zatrząść tylko podstawą tego wszystkiego, to jest ugodą. Najlepszemi programami przyszłych wyborów są ustawy z r. 1867 i 1868. W końcu mówił o teraźniejszem polepszeniu się stosunków. Od bitwy pod Mohacsem kraje korony św. Szczepana nie były jeszcze nigdy tak zespolone jak teraz, pomiędzy narodem a monarchą jeszcze nigdy nie było tyle zaufania co teraz. Kapitały zagraniczne napływają do kraju, budują się koleje żelazne, ożywia się handel i przemysł, zmniejsza się ubóstwo. Słowa te wywołały znowu grzmiące okrzyki.

Komisya złożona z wyższych urzędników ministerstwa obrony krajowej w **Węgrzech**, wysadzona do narad nad przyszłą organizacyą tegoż ministerstwa i landwery węgierskiej, ukończyła swoje posiedzenie i przedłożyła swój obszerny elaborat Najj. Panu do zbadania. Jak słychać, Najj. Pan nie tylko się zgodził z wnioskami, lecz wyraził także komisyi swoje uznanie za tak rychłe i pod względem fachowym znakomite przeprowadzenie projektu organizacyi. Ministerstwo obrony krajowej, podług projektu, ma się składać z trzech grup, z których każda z dwóch oddziałów, a mianowicie: grupa pierwsza podlegać będzie jenerałowi honwedów (z pensyą radcy ministeryalnego), do spraw czysto wojskowych; druga i trzecia grupa przeznaczone są znowu do spraw administracyjnych i podlegają radcom sekcyjnym. Naczelnikami obydwu oddziałów pierwszej grupy, będą oficerowie sztabowi honwedów. Ministerstwo prowadzonem będzie dalej przez hr. Andrassego, lecz ma mu być dodanym podsekretarz stanu z wyższej arystokracyi, który będzie miał pod sobą kancelaryą prezydyalną. Cały budżet ministerstwa projektowany jest na 160.000 złr.

Co się tyczy przyszłej organizacyi landwery węgierskiej, dowiadujemy się co następuje: Obok nadkomendanta landwery, istnieć będzie jeneralny sztab, złożony z oficerów honwedów. Nadkomenda siedzibę swoją mieć będzie w Peszcie. Wszystkie kraje do korony węgierskiej należące podzielone zostaną na sześć komend obwodowych landwery, z pułkownikiem honwedów na czele.

Kawalerya w pięciu obwodach ma się składać z huzarów, a w szóstym obwodzie z ułanów. Miastu Riece przeznaczono również samoistne stanowisko pod względem wojskowym. Rieka tworzy 79. batalion, niepodległy żadnej z komend obwodowych.

Prócz podanego tutaj projektu wypracowano także statut dla landwery, następnie przepisy ograniczające zakres działania władz landwery, wykazy kosztów utrzymania landwery w czasie pokoju lub wojny, koszta pierwszego zaprowadzenia, utrzymania itd. Z każdego batalionu landwery jedna kompania pozostanie zawsze w służbie czynnej, również z każdych 4ch szwadronów jeden.

Projektowany jest także przepis ubrania. Według niego ma mieć piechota czaka amarantowe z węgierskim herbem, jednakże z literami N. Pana i odznakami całej armii. Attila szafirowy, spodnie amarantowe, z obszyciem u żołnierzy wiśniowem, u oficerów złotem. Odznaki, gwiazdy i wyszycia czarno-żółte, albo czarno-złote, jak w armii. Obówiem będą węgierskie buty, tylko mają być ze względów praktycznych, o cal wyższe od dotychczas używanych. Rzemienie czarne, płaszcz jak w armii szary. Przy płaszczu zamiast guzików węgierskie żołędzie. Jako broń zalecają karabiny Werndla z jataganem. O chassepotach i broni Vetterlego wcale mowy nie było. Barwa czapeczek obozowych dla żołnierzy jest projektowana amarantowa. Oficerowie otrzymają ubranie podobne do żołnierzy; pendent, odznaki na kołnierzu, na czaku, szarfa i czapka obozowa, będą te same co w armii. Jakkolwiek §. 18 ustawy landwery przeznacza jako oznakę dla landwery tę samą co ma armia, mimo to jednak komisya uważała za stosowne punkt ten jeszcze raz podnieść, aby wykazać wspólność i równość węgierskich wojsk N. Pana z całą armią. W ten sposób uniknie się wielu zatargów, sporów o rangę, jak również odmówienia oznak honorowych.

Dla kawaleryi landwery, a mianowicie dla huzarów projektują kucsmę (czako) z piórem, jasno niebieską altilę, takiż dołman z białym barankiem i amarantowe spodnie. Obszycie również wiśniowe. Obówie wysokie węgierskie buty. Uzbrojenie jak w kawaleryi liniowej. Czapraki jak w linii, tylko z herbem węgierskim. Płaszcz brunatny. Bluzy tak dla kawaleryi jak piechoty te same co w armii.

Obydwie izby sejmu pruskiego miały dnia 17. b. m. posiedzenia. W jednej i w drugiej przemawiał kanclerz związku niemieckiego hr. Bismark. W izbie panów dał co do wniosku Guerarda o wolności mownicy następujące oświadczenie: Panowie! Nagłe interesa urzędowe przeszkodzą mi regularnie przybywać na wasze posiedzenia. Przeto widzę się spowodowanym do 4. punktu porządku dziennego, wniosku Guerarda, wypowiedzieć moje zapatrywanie. Gdybym mógł wziąć udział w głosowaniu, tobym wbrew memu dawniejszemu zapatrywaniu się za wnioskiem tym głosował. Powoduje się w tej mierze tem, co już dawniej wypowiedziałem, że całe nasze życie państwowe jest szeregiem kompromisów. Kompromis nigdy powstać nie może, jeżeli nikt nie okaże się gotowym do poświęcenia ze swego przekonania pewnej części na rzecz konkurentów kompromisu. Uważam za stosowne a nawet za konieczne dla stanowiska rządu królewskiego, ażeby odstąpił od swoich przekonań, jeżeli przez to znacznie niekorzyści od dobra ogólnego odwrócić może. Dodawałem dawniej zawsze, nawet przy najsurowszem osądzeniu zasady, że do sprawy w mowie będącej nie przywiązuję stanowczej wartości, że atoli podług mego poczucia prawnego i teoretycznie przezemnie reprezentowane zapatrywanie jest trafne, dla czego też dotąd byłem temu zapatrywaniu wierny. Oświadczam, że przeciwko mojemu dawniejszemu przekonaniu głosować będę za wnioskiem Guerarda i upraszam panów, ażebyście i wy również w interesie innych czynników prawodawczych poświęcili swe przekonanie. Oświadczam to, ponieważ nie wiem, czy osobiście głos mój będę mógł oddać. Nie uważam również, ażeby mąż stanu w państwie konstytucyjnem był uprawnionym do obstawania przy swem zapatrywaniu się, utrzymuję przeciwnie, że obowiązkiem jego jest, ażeby przekonanie swe, jeżeli ztąd praktyczna i znaczna szkoda nie wypłynie dla ogółu, poświęcił w interesie jedności spokoju.

W izbie poselskiej odpowiedział hr. Bismark na interpelacyę dep. Loewego względem konwencyi kartelowej z Rosyą z r. 1857 jak następuje: Królewski rząd nie może na tę interpelacyę odpowiedzieć i pozwalam sobie zapatrywania, jakie go do odmówienia odpowiedzi skłaniają, krótko wyłożyć. Że interpelacya ta w ogóle wniesioną została, jest dla mnie dowodem różności zapatrywań się owych panów a moich pod względem spraw zagranicznych. Pomyśleć sobie nie mogę, ażeby ci panowie sądzić mogli, że z zupełną wiedzą dopuścić się mogę karygodnej czynności, gdyby bowiem zapatrywanie się ministerstwa na tę kwestyę już było pewnem, a urzędnik jakiby sobie pozwolił wyjawić uchwałę ministerstwa, natenczasbym się powołał do sądów przeciwko takiemu urzędnikowi. Pomimo to, odemnie, szefa ministerstwa żądacie czegoś podobnego. Nie mogę o panach wnioskodawcach wszystkich przyjąć, że stawiając tę kwestyę, chcieli dać memu poglądowi i memu zamilczaniu obowiązku wotum niezaufania, przeciwnie zrzucam winę całego nieporozumienia się, jakie podobną interpelacyę wywołać mogło, jedynie na różność zapatrywania się naszego pod względem obowiązków służby zagranicznej. Odmawiam raz na zawsze zasady udzielania wiadomości publiczne o odbywających się rokowaniach z mocarstwami zagranicznemi, gdyż jest jasnem jak na dłoni, że wtedy nie mogłoby być już mowy o reprezentowaniu interesów kraju. Rząd królewski uczyni to, co będzie uważał za najlepsze dla interesów kraju; od podania kierunku, w jakim sobie postąpi, odstępuję, jak mniemam z waszem przyzwoleniem; zgrzeszyłbym bardzo ciężko przeciwko interesom państwa.

Ministeryalna pruska „Provinzial-Corr." wyraża się w sposób następujący o **sporze pomiędzy Turcyą i Grecyą**: „Mocarstwa europejskie, które uczestniczyły w traktacie pokoju z d. 30. marca 1856 pospieszyły, żeby radami swojemi przeszkodzić zaburzeniom pokoju na wschodzie. Prusy które ani tak jak mocarstwa zachodnie i Rosya nie mają prawa nadzoru nad Grecyą, ani też te mocarstwa i Austrya nie przypisują sobie osobnego prawa opieki nad portą ottomańską, przyłączyły się z własnego popędu do zabiegów około utrzymania pokoju i starały się z gorliwością uznaną przez mocarstwa opiekuńcze wpływać w tym celu, żeby Grecya zadosyćuczyniła wymaganiom Turcyi o ile one są uzasadnione w prawie narodów. Można się z pewnością spodziewać, że upomnienia do roztropności będą z obu stron wysłuchane i że obawy zerwania pokoju na wschodzie zostaną usunięte.

Dekretem cesarza **Napoleona** z d. 17. b. m. zostali mianowanie: markiz de **Lavalette** ministrem spraw zewnętrznych na miejsce markiza de Moustier, którego dymisyę przyjęto, dotychczasowy minister rolnictwa de **Forcade la Roquette** ministrem spraw wewnętrznych i **Grenier** ministrem rolnictwa. Markiz de Moustier został mianowany senatorem.

Królewie **Humbert** z małżonką swoją opuścili Neapol i odpłynęli na pokładzie królewskiej fregaty do Palermo, gdzie robią wielkie przygotowania na ich przyjęcie.

Jak donoszono już drogą telegraficzną, odbyła się we **Florencyi** demonstracya na cześć skondemnowanego spiskowca Ajani i jego współtowarzysza winy bez zaburzenia pokoju. Około 300 do 400 osób, po największej części rzymskich emigrantów, podpisało petycyę, z którą udano się do izby deputowanych, aby ją przedłożyć prezydium. Przyjęli jednakże przedstawienie że nie mają do tego prawa, i wręczyli ten dokument, w którym upraszali rząd o wstawienie się za swymi skondemnowanymi deputowany Pianeini. Pianciani przyjął petycyę i obiecał przedłożyć ją izbie, robiąc tę uwagę, że rząd i bez tego porobił już w tejże myśli stosowne kroki. Z procesu Ajaniego znane są następujące szczegóły. Ajani zamożny tkacz jedwabiów w Rzymie był w przeszłym roku najczynniejszym ajentem „Comitato Romano" w Rzymie, a później połączył się z wysłańcami Garibaldego, aby przygotowywać powstanie w Rzymie, które jak sądził rząd włoski wspiera. Dom Anianiego był miejscem zgromadzeń sprzysiężonych i ich składem broni. W końcu przeszłego roku było około 35 towarzyszy zebranych w domu Anianiego, gdy wkroczyła policya aby zrobić rewizyę. Zgromadzeni sądzili że są zdradzeni i zamiast otworzyć postanowili bronić się. W walce która ztąd się wywiązała poległo 17 z nich (pomiędzy tymi także jedna kobieta) pchniętych bagnetami, kilku uszło, a Ajani z kilkoma towarzyszami dostał się do więzienia. Dopiero w sześć miesięcy po uwięzieniu wytoczono proces, który teraz zakończył się skazaniem na śmierć Ajaniego i jednego z jego towarzyszy.

Z **Civitavecchia** piszą, że francuzki zarząd szpitalów wojskowych odnowił kontrakta liwerunkowe na rok 1869.

O początku powstania w **Kadyxie** donosi korespondent „Siecla" niektóre dokładniejsze szczegóły. Korespondent przebywał w Sewili, gdy się walka rozpoczęła. Usiłował napróżno dostać się do Kadyxu, ale był bardzo blisko. Płynąc Gwadalkwiwirem widział to piękne miasto w obłokach dymu, z których wydobywały się płomienie i przerażający huk jakoby gromów. Bryza morska donosiła krzyk z miasta do jego uszów. Dowiadywał się od ludzi którzy zbiegli z Kadyxu i powziął następujące wiadomości: Dnia 5. b. m. starał się alkalde z Santa Maria rozbroić ochotników, sprzeciwiali się oni temu i alkalde uciśniony zażądał pomocy z Kadyxu. Około godziny 11tej wysłał gubernator tego miasta batalion piechoty przeciwko powstańcom. Lud zbiegał się tegoż dnia tłumnie na placu St. Juan i rozbiegła się pogłoska że gubernator wydał rozkaz, aby ochotników przemocą rozbroić. Około 3ciej wystąpiła kolumna artyleryi na plac i zwróciła się przeciwko powstańcom. Padły strzały i rozpoczęła się zacięta walka. Lud opanował ratusz, gdzie znalazł 5000 karabinów, park artyleryi i wojsko skoncentrowało się w dwóch fortach pod miastem. Około 9tej wieczorem ustała walka, lecz rozpoczęła się na nowo d. 6. b. m. i trwała przez cały dzień następujący w ulicach miasta. Wojsko liczyło 600 poległych. Dopiero d. 8. b. m. za staraniem konzulów zagranicznych przyszło do skutku zawieszenie broni.

Większość dzienników angielskich potępiają zachowanie się **Grecyi** i spodziewają się, że znie-

wolono przez wielkie mocarstwa da się ono w końcu nakłonić do ustępstw. Dzienniki te odradzają interwencyę na korzyść Grecyi.

„Monitor“ pisze: Pomimo doradzanego przez mocarstwa wielkie w Konstantynopolu i Atenach umiarkowania nie można było uniknąć zerwania dyplomatycznych stosunków pomiędzy Turcyą i Grecyą. Ostatnie telegramy donoszą, że reprezentanci obu krajów swoje paszporta otrzymali i przygotowują się do odjazdu. Jakkolwiek ubolewać należy nad tem zerwaniem, toć jednak zawsze jeszcze jest nadzieja, że wspólna akcya przy zupełnej zgodzie mocarstw, należących do traktatu z r. 1856, skutki tegoż zerwania złagodzi i ograniczy.

„Etendard“ donosząc także, że rząd grecki chce położyć koniec werbunkom do powstania na Krecie, że chce dopomagać powrotowi do domu kreteńskich rodzin i zakazać swoim urzędnikom wszelkie czynności agitacyjne, dodaje wyraźuie: „Ale rząd grecki odrzuca wszystkie inne żądania Porty, gdyż uważa za rzecz niepodobną więcej nad pewną miarę przeciwko publicznej opinii działać, która w wysokim stopniu jest rozdrażnioną. Z drugiej strony znowu nie można powątpiewać o stałem postanowieniu mocarstw, żeby przygasić wszelkie draźnienia, któreby mogły wzniecić pożar na wschodzie.“

Sytuacya jest niepewna, z Aten przychodzą sprzeczne doniesienia, to jedno tylko pewna, że nadzieje pokoju nietylko nie nikną, lecz owszem bardziej się utrwalają. Na wszelki sposób spodziewają się, że odpowiedź Grecyi nastręczy przynajmniej punkta oparcia do dalszych kroków dyplomatycznych i że nawet w razie stanowczego odrzucenia tureckiej somacyi, w. Porta jeszcze przecież zaraz kroków wojennych nie rozpocznie, lecz będzie zwlekać, aby dyplomacyi wielkich mocarstw europejskich zostawić wolne pole do działania. Mocarstwa nie zrobiły w Atenach ostatniemi czasy żadnego zbiorowego kroku, lecz każde starało się z osobna w formie wydającą mu się najodpowiedniejszą wywierać swój wpływ, aby przeszkodzić zerwaniu z Portą. Najżywiej miała przemawiać Anglia, przedstawiając Grecyi, aby się nie łudziła niedorzecznemi nadziejami sławy i wielkości, lecz aby raczej zwróciła uwagę przedewszystkiem na porządek w sprawach wewnętrznych, w administracyi i finansach. Niemniej życzliwe miały być przedstawienia ze strony Austryi. Pomiędzy dziennikami angielskiemi, którzy o sprawie oryentalnej po największej części milczą, podnosi teraz głos „Examiner“ na korzyść Grecyi i robi przy tem wycieczkę przeciwko lordowi Stanley, ponieważ w mowie swojej wyborczej źle się o małem królestwie wyraził i Turcyę do gniewu podburzył. Paryskie dzienniki mogą skonstatować powolność gabinetu ateńskiego tylko co do jednego punktu. Rząd turecki użalał się między innemi i na to, że na terytoryum greckiem tworzą się bandy dla wzmocnienia powstania k eteńskiego, do których przyłączają się także zbiegi z greckiej armii. Tym nadużyciom chce teraz rząd grecki położyć koniec i na dowód tego przytacza „Patrie“ rozporządzenie ministra wojny, które jednak datowane jest 30. listopada, a więc nie rzuca światła na nowsze postanowienia gabinetu ateńskiego.

Depesza z Aten z dn. 12. b. m. donosi, że Cumunduros odwiedził Bulgarisa i miał z nim dłuższą konferencyę. Organ Bulgarisa oświadcza, że Król nie chce popchnąć narodu w walkę bez nadziei. Przed kilkoma dniami policya grecka przemocą wyprawiła do Pyreus rodziny wychodźców kreteńskich. Powstańcy zamianowali swoim dowódzca Coroneosa.

Z Korfu donoszą ze źródła greckiego: Wieść krąży, że ministeryum postanowiło zwołać rezerwy i zmobilizować część gwardyi narodowej, również ma być utworzony jeden batalion ze studentów, a 10 batalionów z Greków będących poddanymi tureckimi, oraz legion filhellenów. Rząd chciał zaprosić Garibaldego, aby wziął udział. Dzienniki nalegają na rząd, aby po zerwaniu stosunków dyplomatycznych nakazał przekroczyć granice Epiru. W Korfu i Santa Maura załoga i część gwardyi narodowej otrzymały rozkaz trzymania się w pogotowiu.

Jak donosi „Corresp. du Nord-Est“, ma Omer basza bawić obecnie w Tessalii, gdzie dowodzi dwoma korpusami, składającemi się z 60.000 ludzi, którzy opatrzeni są we wszystko potrzebne do niezwłocznego wyruszenia w pole. Jak donosi korespondent z Jania, mają wojska tureckie w Tessalii liczyć wszystkiego 28.000 ludzi. Na greckiej granicy Tessalii mają już silne oddziały wojska pracować około sypania szańców.

Dnia 16. b. m. odpłynęły cztery fregaty tureckie do archipelagu.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież rodzenków. Jan Gospodarz ze Lwowa, 26 l., rz. k., stanu wolnego, szewc z profesyi a z powołania złodziej, już 3 razy za kradzież karany i dopiero 23. października b. m. z więzienia uwolniony, przytrzymany został 24. października b. r. przez patrol policyjny z paczką rodzenków wartości 6 złr., którą, jak sam przyznaje ukradł z wozu na ulicy. Za to został dn. 17. b. m. skazany na 1 rok ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu, i przyjął wyrok z zadowoleniem (prezyd. radca sądu kraj. p. Petul, oskarzyciel radca sądu wyższego i prokur. państwa p. Danek).

(Nieszczęsny wypadek.) W Staruniu w powiecie bohorodczańskim Piotr Iwasiuk pracujący w tamtejszej kopalni nafty udusił się gazem wydobywającym się z głębi szybu.

— Z Wieliczki pod d. 18. b. m. donoszą do „Czasu“: Baśń rzucona o pęknięciu pokładu w Wieliczce tak wielki przybrała rozmiar, że w gazetach wiedeńskich ogłoszono zasypanie się szybu, a korespondent krakowski do Dziennika Poznańskiego utrzymuje że kopalnia rozpadła się na 4 sążnie szeroko. Tymczasem w miejscu, w którem miało nastąpić zawalenie się, dniem i nocą pracuje kilkudziesięciu robotników aby tamy posunąć w głąb chodnika. Gdyby był pokład pękł, czyżby tam ludzie mogli pracować?

Pomimo tego faktu nikt nie chce uwierzyć w prawdę i z uporem powtarzają puszczoną w obieg wiadomość, przekształcając ją według woli i fantazyi piszącego.

(Pożary.) Dn. 8go b. m. w Lubomierzu w pow. limanowskim zgorzał młyn wraz z pomieszkaniem młynarza, któremu nadto spaliło się 1000 złr, w banknotach, ogień powstał skutkiem tarcia, szkoda 2000 złr.; dn. 10. b. m. w Białobrzegach w pow. łańcuckim karczma dworska, przyczyna niewiadoma, szkoda 608 złr.; dn. 11. b. m. w Szalowy w pow. gorlickim zagroda włościańska z zapasami zboża, przez nieostrożność, szkoda 1000 złr.

D. 12. b. m. w Nowicy w pow. kałuskim zgorzało 8 zagród włościańskich z wszystkiemi zapasami, prawdopodobnie skutkiem nieostrożności z fajką, szkoda 3800 złr.; d. 14. b. m. w Wołowcu w pow. gorlickim 2 zagrody włościańskie z zapasami, przyczyna niewiadoma, szkoda 1316 złr.; d. 16. b. m. w Wełdzirzu w pow. doliniańskim ośmnaście zagród, z tych tylko 2 zaasekurowane, przyczyna niewiadoma.

(Napad rozbójników na pociąg kolei żelaznej.) W nocy z 8. na 9. b. m. rozbójnicy napadli na pociąg kolei żelaznej pod Felegyhaza. „Pester Lloyd“ doniósł o tem następującym telegramem: Felegyhaza 9go grudnia. Pomiędzy Felegyhaza a Puszta Peteri rozbójnicy popsuli wczoraj szyny na kolei żelaznej. W skutku tego pociąg osobowy wyskoczył z szyn, i lokomotywa wraz z trzema wagonami wpadła w rów. Rozbójnicy dali ognia lecz ich odpędzono. Ani z podróżnych ani ze służby kolejowej nikt nie został raniony. Gdzieindziej opowiadają następujące szczegóły tego wypadku. Przed kilku tygodniami rozbójnicy zamierzyli wykonać napad na pociąg pocztowy. Dowiedziano się o tem i zawiadomiono ministeryum spraw wewnętrznych. Już raz położyli łańcuch na szynach, lecz to nie wstrzymało pociągu. Dopiero owej nocy powiódł się zamiar lepiej acz nie zupełnie. Szczęściem nazwać można, że cały pociąg nie wpadł w rów. Gdy wagony stanęły rozbójnicy przyświecali sobie zapałkami, szukali wozu pocztowego, który wiózł właśnie 130.000 złr. W tem podróżni przypomniawszy sobie, że na poprzedniej stacyi trzech strzelców wsiadło do wagonu, zaczęli wołać na nich aby wyszli z wagonu. Strzelcy zadziwiającą okazali odwagę. Wymieniano kilkanaście strzałów, których ślady widać było nazajutrz na wagonach. Rozbójnicy sądząc zapewne, że żołnierzy jest więcej, uciekli w pobliskie zarośla. Strzelcy puścili się za niemi w pogoń ale bezskutecznie; zdaje się że rozbójnicy mieli przygotowane wozy na których umknęli. O godzinie 4tej zrana wysłano z Czegled umyślny pociąg na miejsce napadu.

Ostatnia poczta.

Berlin, 19. grudnia. „Nordd. Allg. Ztg.“ ubolewa że rząd turecki miał wysłać rozkaz do Belgradu i Bukaresztu względem wydalenia Greków tam się znajdujących i mówi: Nie możemy tego przemilczeć, że rządy serbski i rumuński używając środków nieprzyjacielskich względem obcych poddanych w czasie pokoju mogłyby się narazić na niebezpieczeństwo zachwiania podstawy prawnej swego istnienia.

„Kreuz-Ztg.“ mówiąc o tym samym domniemanym rozkazie dodaje: Bez wątpienia lennicze państwa Turcyi nie są obowiązane do dostawienia wojska. Środek ten stawia przedwcześnie państwa lennicze na stopie wojennej w obec obcego rządu.

Madryt, grudnia. W całej Hiszpanii odbywały się dziś wybory do Ayuntamientos. Nigdzie nie było zaburzenia. W Madrycie wybrano członków stronnictwa liceralno-monarchicznego.

W Leon odktyto sprzysiężenie karlistowskie. Po ulicach były rozlepione plakaty ale nie przyszło do zaburzenia.

W Burgos aresztowano 6 członków bandy karlistowskiej, którzy byli uszli.

Lizbona, 19. grudnia. Przesilenie ministeryalne potwierdza się.

Konstantynopol, 19. grudnia. Z Aten donoszą, że gabinet Bulgarisa będzie zastąpiony gabinetem Cumundurosa.

Podróżni greccy, którzy tu przybyli na statku austryackim otrzymali rozkaz wydalenia się w czasie oznaczonym.

Ustanowiono komisyę nieustającą. Minister policyi otrzymał polecenie czuwania, aby Grecy wydalili się w wyznaczonym terminie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu listopadzie:

	Miejsce targu: Rawa		Bełz		Kamionka		Busk		Radziechów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	3	35	3	50	3	50	3	50	.	.
„ żyta	2	41	2	62	2	63	2	90	.	.
„ jęczmienia . .	2	12	2	20	2	50	1	50	.	.
„ owsa	1	27	1	40	1	35	1	20	.	.
„ hreczki	2	23	.	.	2	50	2	50	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	58	.	.	.	63	.	80	.	.
Grochu	2	33	.	.	2	40	3	.	.	.
Cetnar siana	.	71	1	.	1	.	.	80	.	.
Sąg drzewa twardego	4	20	.	.	4	80	6	.	.	.
„ „ miękkiego	4	20	.	.	3	50	5	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	11	.	.	.	13	.	14	.	.
Miara wina	.	55	.	.	.	60	1	.	.	.
„ piwa	.	19	.	.	.	8	.	.	.	.
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	.	.	10	.	24	.	.
„ bez wiktu .	.	31	.	.	.	30	.	50	.	.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. grudnia.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycka Klaudia, z Jezupola. — Hr Komorowski Piotr, z Bilinki. — Augustynowicz Bron., z Woszczańca. — Niezabitowski Lubin, z Zameczka.

Hotel europejski: Papara Henr., z Zubowmostów. — Wiszniewski Arnold, z Ciemierzyniec. — Zborowski Marcin, z Ameryki.

Hotel Langa: Friedeberg Gustaw, z Hamburga.

Hotel angielski: Waygart Eugeniusz, z Macoszyna.

Hotel krakowski: Falkowski Mich, z Głuchowa. — Ośmiałowski Szymon, z Janczyna.

Hotel podolski: Smaławski Felix, z Uherec.

Hotel Krynickiego: Rudnicki Teod., ze Strzałek.

Dnia 20. grudnia.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycki August, z Przemyśla. — Dylewski Maryan, z Rolowa. — Małachowski Eliasz, z Bessarabii. — Malinowski Miecz., z Wołynia. — Opoczyński Karol, z Kijowa.

Hotel angielski: Hr. Golejewski Ant., z Harasymowa. — Agopsowicz Kaj., z Tryfanówki. — Cieński Lud., z Okna. — Godlewski Kornel, z Markowiec. — Bocheński Miecz., Dr. praw, z Krakowa. — Czaczkowski Jan, poseł kraj., z Bohorodczan. — Kowalski Innoc., c. k. not., z Birczy.

Hotel Kuhna: Haszczyc Jan, c. k. sędzia powiatowy, z Jaworowa. — Mierzyński Rafael, z Baryłowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. grudnia.

PP. Ks. Radziwiłł Ludwik i Korwin Jan, do Jureczka. — Hr. Starzyński Boj., do Derewni. — Augustynowicz Bolesław, do Kniaż go. — Baszczewicz Kryspin, do Bieździec. — Cichocki Józef, do Piwodów. — Guzkowski Marcin, do Nowego miasta. — Janowicz Teofil, do Kamieńca podolskiego. — Kunaszowski Mat., do Koliszówki. — Łączyński Hipolit, do Wybudowa. — Rakowski Jan, do Polski. — Solecki Edmund, do Tarnowa. — Soroczyński Roman, do Choronowa. — Lipiński Gustaw, do Urlowa.

Dnia 20. grudnia.

PP. Łukasiewicz Franc., c. k. sędzia pow., do Brzeżan. Hr. Dzieduszycki Izydor, do Izydorówki. — Hr. Komorowski Franc., na Wołynie. — Czarniakowski Józef, do Kipiaczki. — Hulimka Alex., do Leszczkowa. — Jaruntowski Jan, do Rohatyna — Krzysztofowicz Deod., do Toust. — Lessen Noel, do Żółkwi. — Morawski Romuald, do Kowalówki. — Papara Henr., do Zubowmostów. — Papara Jul., do Dołeicza — Pawłowski Kaz., do Hulczego — Sołdraczyński Ign., do Krakowa. — Ujejski Bron., do Lubszy. — Ulcniecki Józef, do Wolicy. — Winnicki Tytus, do Nadyczy. — Zagórski Stan., do Lipowca. Zadórski Miecz., do Podbuża.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. i 20. grudnia 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.8	— 1.6°	99.	PdW. b sł	2
2. god. po poł.	326 3	+ 2.6	48.	PdZ. „	2
10. god. wiecz.	326 0	— 2 4	89	—	7
7. god. zrana	32 .7	— 3.0	96.	PdW. b. sł	10
2. god. po poł.	325 2	— 0.5	88	„ „	8
10. god. wiecz.	324 6	— 0.5	88.		10

TEATR.

Dziś: (przedstawienie polskie.) „**Panie kochanku**“, anegdotka dramatyczna w 3 aktach przez J. J. Kraszewskiego. Na dochód Towarzystwa wzajemnej pomocy urzędników prywatnych.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Budyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskutecznione sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 19 grudnia.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	210	—	210	—	209	—	210	50
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	72	—	73	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	200	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	172	—	174	—
Listy z. T. kr. gal. w. m. k.	—	—	—	—	78	75	79	15
Listy z. T. kr. gal. w. w. a.	75	—	75	—	75	—	75	40
Banku hip. gal.	—	—	—	—	87	70	88	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	67	45	67	85
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gl. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	65	5	71
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	70	5	76
Napoleondor	—	—	—	—	9	62	9	72
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	74	9	88
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	85	1	90
Rubel papier. rosyjski	1	64¼	1	64⅜	1	64	1	64½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	78	1	79
Srebro	—	—	—	—	118	75	120	—

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17 grudnia 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	(Za 100 zł.) pien.	towar
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.—	65.10
od kwietnia do października po 5%	64.80	64.90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	70.—	71.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	74.25	74.75
Metaliki po 5%	59.50	59.60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	184.50	185.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	184.50	185.—
Przez. do wyl. z r. 1854	85.75	86.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	90.80	91.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	97.—	97.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	109.10	109.30
Karty Como po 42 lir. austr.	24.—	24.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	88.50	89.—
Czech	91.75	92.50
Węgier	79.—	79.50
Galicyi	68.40	68.80
Siedmiogrodu	72.75	73.25
Bukowiny	68.50	69.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.25	100.50

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	665.—	666.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	240.30	240.50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	664.—	666.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	190.—	190.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1972.—	1977.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	305.80	306.—
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	197.50	197.75
Kol. ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	173.75	174.25
Kol. ces. Lud. po 200 zł. mon. konw.	211.50	212.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	174.50	175.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	538.—	540.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.30	93.40
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.—	76.—
Galic. banku hyp. po 6%	88.—	88.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91.75	92.25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Tow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	106.25	106.75

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 złr. m. k.	92.50	92.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.—	89.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr.	97.—	97.50

5. Losy.

	(za sztukę)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	152.75	153.—
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.50	94.—
Poż. Tryj. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	55.—	56.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	33.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	41.50	42.50
Palffego „ 40 „ „	32.50	33.50
Clarego „ 40 „ „	38.—	39.—
St. Genois „ 40 „ „	33.50	34.—
Windischgrätza 20 „ „	20.—	21.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.75	15.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	100.40	100.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	100.50	100.50
Hamburg za 100 M. B.	88.50	88.50
Londyn za 10 ft. szt.	120.10	120.25
Paryż za 100 fr.	47.75	47.75

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.71	5.73
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.53	9.59
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	118.50	118.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 19 grudnia	zlr.	kr.
5% Metaliki	58	15
„ z procentami z maja i listopada	59	20
5% pożyczka narodowa	64	—
Losy z 1860 roku	87	80
Akcye banku wiedeńskiego	657	—
„ „ kredytowego	231	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	121	—
Srebro	119	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	73

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2889) **Edykt.** (3)

L. 19634. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski wzywa niniejszem wszystkich na dobrach Korszowa i przyległości Liski w powiecie Kołomyjskim położonych tabularnie zabezpieczonych wierzycieli, ażeby swoje pretensye do wymierzonego za powyższe dobra dodatkowego kapitału indemnizacyjnego w kwocie 634 zł. 20 kr. m. k. do 31. stycznia 1869 roku pod ostrością skutków w §§. 13. i 21. patentu ces. z 8. listopada 1853 l. 237 r. b. pp. wykazanych w tutejszym sądzie obwodowym zgłosili.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 28. listopada 1868.

(2885) **Obwieszczenie.** (3)

L. 4665. C. k. sąd powiatowy w Łańcucie podaje do powszechnej wiadomości, iż w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego Rzeszowskiego z dnia 11go grudnia 1868 l. 5789 Jakób Czudo gospodarz pod l. 11 w przedmieściu Łańcuckiem marnotrawcą uznany i jemu Józef Kaszowski, gospodarz pod l. 62 w przedmieściu za kuratora ustanowiony zostaje.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łańcut, dnia 13. grudnia 1868.

(2900) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nr. 3340-Pr. Bei dem k. k. Bezirksgerichte in Grodek ist eine Kanzlistenstelle mit dem Jahresgehalte von 500 fl. öst. W. und dem Vorrückungsrechte in die sistemisirte höhere Gehaltsstufe erledigt.

Zur Wiederbesetzung dieser Stelle wird hiemit der Concurs mit der Frist von vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Concurs-Ausschreibung im Amtsblatte der Lemberger Zeitung gerechnet, verlautbart.

Bewerber um diese Stelle haben ihre den betreffenden Bestimmungen des kaiserlichen Patents vom 3. Mai 1853 R. G. B. Nr. 81 gemäß eingerichteten Gesuche bei dem Präsiddium des k. k. Landesgerichtes in Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 15. December 1868.

(2901) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nro. 1500-Pr. Bei der k. k. Landesregierung in Salzburg ist die Stelle eines Oberingenieur mit dem Jahresgehalte von 1500 fl. öst. W. zu besetzen:

Bewerber um diese Dienststelle haben ihre mit den Nachweisungen über ihre Befähigung und bisherige Verwendung im Baudienste vorschriftsmäßig instruirten Gesuche im Wege ihrer vorgesetzten Behörde längstens bis 10. Jänner 1869 beim Landes-Präsidium in Salzburg einzubringen.

Salzburg, am 12. December 1868.

(2896) **Kundmachung** (3)

Nr. 19863. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird bekannt gegeben, daß es von der Vornahme der in Sachen der ersten österreichischen Sparcasse wider Frau Olimpia Gräfin Bobrowska pto. 49224 fl. 35 kr. öst. Währ. s. N. G. mit hiergerichtlichem Edicte vom 27. Juli 1868 Z. 10188 ausgeschriebenen executiven Feilbietung der Güter: Radomyśl, Partyn, Ruda górna, Ruda dolna und Dulcza im Tarnower Kreise sein Abkommen hat.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow, am 15. December 1868.

(2879) **Edykt.** (2)

Nro. 1128. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do powszechnej wiadomości, że zmarły w Jodłowce dnia 1. stycznia 1863 Jędrzej Socha ostatniej woli rozporządzeniem z dnia 28. grudnia 1862 spadek swym dzieciom pozostawił; ponieważ zaś miejsce pobytu najstarszego syna Michała Socha tutejszemu sądowi wiadome nie jest, przeto wzywa się tego, ażeby się w przeciągu jednego roku od dnia niżej podanego do spadku do tutejszego sądu zgłosił, gdyż inaczej pertraktacya spadkobierstwa tylko ze zgłaszającemi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem w osobie p. adwokata Dra. Myszkowskiego przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jarosław, dnia 31. października 1868.

(2899) **Edykt.** (3)

Nr. 2775. C. k. sąd powiatowy w Kamionce strumiłowej niniejszym wiadomo czyni, że sukcesorowie po Markusu Hersch Barasz jako to: Sara Ryfka Barasz zamężna, Gebler, Abraham Izaak Barasz, Dosie Barasz i Chaje Barasz przeciw Emmanuelowi Gall co do miejsca pobytu niewiadomego o zapłacenie sumy 192 złr. 26. kr. a. w. zpn. pod dniem 22. lipca 1867 l. 1825 skargę wnieśli, na którą odroczony termin do rozprawy podług sumarycznego postępowania wyznacza się na dzień 12go lutego 1869 o godzinie 9. zrana i dla pozwanego ustanawia się pana Hersch Wittlin na kuratora.

Wzywa się przeto Emanuela Gall, aby wcześnie potrzebnych do obrony środków przedsięwziął, o ile wrazie zaniedbania skutki tegoż sam sobie przypisać będzie musiał.

Kamionka 24. października 1868.

(2887) **Edykt.** (3)

Nro. 12866. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem wszystkich wierzycieli hypotecznych części dóbr Komarniki, Dom. 84 pag. 376 w tabuli krajowej zapisanej, iż dla tej części dóbr wynagrodzenie za zniesione powinności poddańcze w ilości 390 złr. 15 kr. m. k. wymierzone zostało.

Wzywa się przeto wszystkich wierzycieli hypotecznych ażeby do 28. lutego 1869 włącznie — z wierzytelnościami swemi tem pewniej w tutejszym sądzie zgłosili się, ile że niezgłaszający się wierzyciel tak uważanym będzie, jak gdyby zezwolił na przekazanie pretensyi swojej do kapitału indemn. według kolei na niego przypadającej i więcej przy rozprawie słuchanym niebędzie, a nadto ulegnie także skutkom prawnym w §. 21. ces. pat. z d. 8. listopada 1853 Nr. 237 D. u. p. ustanowionym.

Zgłoszenie się obejmować powinno:

a) wyrażenie imienia i nazwiska tudzież zamieszkania zgłaszającego się, lub jego pełnomocnika, który ostatni winien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane;

b) kwotę wierzytelności tak w kapitale, jakoteż w procentach;

c) naznaczenie pozycyi tabularnej zgłoszonej wierzytelności, i

d) wymienienie w okręgu tutejszego sądu zamieszkałego pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń, w przeciwnym bowiem razie przesełane będą pocztą do zgłaszającego się, a to z takim samym skutkiem, jak gdyby do rąk własnych doręczonemi były.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, 1. grudnia 1868.

(2898) **Obwieszczenie** (3)

Nr. 18726. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pp. Cypryan Gostwicki, Józef Myszkowski przeciw Marcinowi Janowskiemu, Katarzynie Janowskiej, Franciszkowi Józefowi Kuszowskiemu, Sebastyanowi, Józefowi, Mateuszowi, Tekli, Justynie, Maryannie i Helenie Gostwickim, Mikołajowi Kuszewskiemu, Pawłowi Krauszewskiemu, masie leżącej Jana bar. Dulskiego, odnośnie tegoż niewiadomym spadkobiercom, Karolowi Kulczyckiemu, Jana Więcławskiemu czyli Więckowskiemu, Ignacemu Wilkoszewskiemu, Adamowi Zawadzkiemu i Elżbiecie Dulskiej, a względnie co do życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom tychże — o extabulacyę 3letniej zastawnej dzierżawy części dóbr Niewodna i zapłaconej sumy 4700 złp., tudzież 3letniej dzierżawy onychże z wszelkiemi nadciężarami ze stanu biernego części dóbr Niewodny z pn. skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 22go stycznia 1869 o godzinie 9tej rano wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanych jest niewiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego p. adwokata Dra. Grabczyńskiego z substytucyą p. Dra. Reinera na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 26. listopada 1868.

(2893) **Edykt.** (2)

Nr. 20733. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie w sprawie rozdzielenia ceny kupna realności pod L. 46 Gm. VI. w Krakowie ustanawia niewiadomemu z miejsca pobytu Napoleonowi Szulc w celu doręczenia uchwały z 9. września 1868 L. 15177 i z 24. listopada 1868 L. 17166 i 17167, jak i uchwał na przyszłość zapaść mających kuratorem p. adwokata Altha z substytucyą p. Dra. Zuckra, i poleca mu, aby kuranda tego sumiennie według istniejących przepisów zastępował.

Kraków, 9. grudnia 1868.

(2918) **E d y k t.** (1)

L. 2390. C. k. sąd powiatowy w Frysztaku podaje do wiadomości, że stosownie do uchwały wyższego c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 22go maja 1867 l. 3593, jakoteż z dnia 26go czerwca 1868 l. 6523 i na podstawie prawomocnego wyroku tutejszego c. k. sądu z dnia 15go sierpnia 1866 l. 1931 celem zaspokojenia wywalczonej sumy 1050 zł. w. a. z odsetkami $4/_{100}$ od dnia 10go stycznia 1841 liczyć się mającemi, tudzież kosztów sporu w kwocie 28 zł. 14 kr. w. a. już przyznanych, jakoteż dalszych kosztów sporu w kwocie 42 zł. 27 kr. w. a. przyznanych, publiczna sprzedaż sum 6600 zł. i 1292 zł. m. k. czyli łącznej sumy 7892 złr. m. k. jako części należących się do p. Franciszka Barańskiego i Nepomocyny Żuk Skarzewskiej, pochodzących z sumy 17800 złr. m. k. pierwotnie na $^7/_8$ częściach dóbr Wojnarowa Dom. 170. pag. 105. i 114. na rzecz Jana Kantego Żuka Skarzewskiego ciężącej, a później w całości na wynagrodzenie urbaryalne dóbr Wojnarowa przekazanej, ze wszystkiemi procentami, które do tej części pretensyi kuponami od obligacyi indemnizacyjnych na jej pokycie sądownie złożonych przyrosły i przyrosną się zezwala i w tym zamiarze do sprzedaży wyż wymienionej sumy w tutejszym c. k. sądzie nowa licytacya na 28go grudnia i 31go grudnia 1868, tudzież na 11go stycznia 1869, zawsze o 10tej godzinie rano, a to pod następującemi warunkami odbyć się mająca się rozpisuje:

1. Za cenę wywoławczą stanowi się suma 8286 zł. 60 kr. w. a. — w pierwszych dwóch terminach ta pretensya tylko za, albo wyżej ceny wywołania, na trzecim zaś terminie także niżej ceny wywołania za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie.

2. Każden chęć kupienia mający obowiązanym jest 5proc. ceny wywołania w okrągłej ilości 415 zł. w. a. gotowemi pieniądzmi do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć, które wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowane, innym zaś licytantom zaraz po licytacyi zwróconem będzie.

Tylko egzekucyą prowadząca Ludwina Lubieniecka, której wygrana pretensya na owych sumach na pierwszem miejscu prawem zastawu ciąży, uwalnia się od złożenia tego wadyum, jeżeli złoży do rąk komisyi dokument, mocą którego pretensyę swoją wyrokiem z dnia 15go sierpnia 1866 l. 1931 w ilości 1050 zł. w. a. z p. n. wywalczoną dla owego wadyum w zastaw oddaje.

3. Najwięcej ofiarujący obowiązanym jest w 30 dni po prawomocnem przyjęciu aktu licytacyjnego całkowitą cenę kupna po odtrąceniu złożonego wadyum do depozytu sądowego złożyć. — Tylko p. Ludwina Lubieniecka, jeżeliby największą cenę ofiarowała upoważnioną jest pretensyę na owych sumach na pierwszem miejscu ciążącą wyrokiem wspomnionym wywalczoną w ilości 1050 zł. w. a. z procentami i kosztami od ceny kupna odtrącić, a tylko tyle o wiele cena kupna ową pretensyą przewyższy do depozytu sądowego złożyć.

W takim razie obowiązaną będzie p. Ludwina Lubieniecka w ciągu owych 30 dni złożyć do sądu kwit na zapłaconą takową sumę pretensyi wspomnionej, jaka wyniesie ofiarowana cena kupna.

4. Po wypełnieniu warunku pod 3 wspomnionego, wyda się kupującemu dekret własności kupionej sumy.

O czem dotyczące strony, mianowicie:

a) p. Ludwina Lubieniecka, przez adwokata p. Bersona, w Nowym Sączu;
b) p. Nepomucena Żuk Skarzewska, przez p. Józefa Kaisi, zastępcy kuratora p. Henryka Żywickiego, w Jaśle;
c) p. Franciszka Ksawerego Polanowskiego, w Równi;
d) p. Ferdynanda Hoscha, w Grybowie;
e) c. k. prokuratoryę w Krakowie, imieniem wys. skarbu;
f) p. Franciszka Barańskiego, w Przemyślu;
g) p. Józefa Schaura;
h) Wolfa Hillera;
i) p. Borucha Ehrensala i
k) p. Isaaka Sandbanka z życia i miejsca pobytu niewiadomych, w ogóle wszystkich, którymby uwiadomienie o rozpoczęciu tej licytacyi albo wcale, albo przed terminem licytacyi niemogło być doręczonym, przez zastępcę kuratora pana Żywickiego — to jest p. Józefa Kaisi niniejszem sądownie ustanowionego, się zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Frysztak, dnia 7. grudnia 1868.

(2923) **Concurs.** (1)

Nr. 16410. Postmeistersstelle in Chyrow gegen Vertrag und 400 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters: Vierhundert Gulden Bestallung, Achtzig Gulden Amtspauschale, Einhundert Gulden Expeditionsbeihilfe jährlich und der Bezug der Rittgelder.

Der Postmeister hat vierzehn Pferde, eine ganz gedeckte und eine offene 4sitzige Postkalesche, drei ordinäre Wägen, drei Stafettentaschen und die übrigen Betriebserfordernisse beizustellen.

Gesuche sind unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung im Wege der vorgesetzten Behörde, von Bewerbern, die noch nicht im Staatsdienste stehen, im Wege der zuständigen politischen Staatsbehörde binnen drei Wochen bei der k. k. Post-Direction Lemberg einzubringen.

Mangelhaft belegte oder nicht im vorgeschriebenen Wege eingebrachte Gesuche werden nicht berücksichtigt.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 10. December 1868.

Konkurs.

L. 16410. Posada poczmistrza w Chyrowie za kontraktem i kaucyą 400 zł.

Pobory pocztmistrza: dotacya czterysta reńsk., pauszale kancelaryjne ośmdziesiąt zł., na utrzymanie ekpedytora sto zł. rocznie i pobór jezdnego.

Pocztmistrz ma utrzymywać czternaście koni, jeden całkiem kryty a jeden otwarty powóz z czterema siedzeniami, trzy zwykłe wozy, trzy torby sztafetowe i inne potrzeby przedsiębiorcze.

Ubiegający się mają swe w dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone prośby w drodze przełożonej władzy albo jeżeli w publicznej służbie nie zostają w drodze odpowiedniego starostwa powiatowego w przeciągu 3ch tygodni do c. k. galic. Dyrekcyi poczt we Lwowie wnieść.

Niedokładnie zaopatrzone albo nie w przepisanej drodze wniesione podania nie będą uwzględnione.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 10. grudnia 1868.

(2926) **Licitations-Kundmachung.** (1)

Nr. 20006. Zur Verpachtung der nachbenannten Mautstationen für das Jahr 1869 unter den von der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction unterm 22. October d. J. Z. 46278 bekannt gemachten Bedingungen wird am 28. und 29. December 1868 bei dieser k. k. Finanz-Bezirks-Direktion die dritte Licitation abgehalten werden.:

a) Krowinka mit dem Ausrufspr. von 2527 fl.
b) Zagrobella " " " " 3711 "
c) Dobrowody " " " " 1327 "
d) Podhajce " " " " 3285 "
e) Potutory " " " " 2934 "
f) Brzeżan " " " " 4236 "

österr. Währ.

Mündliche Anbote werden am 28ten bis 3 Uhr Nachmittags für einzelne Stationen, am 29ten aber bis 12 Uhr Mittags für Complexe angenommen.

Schriftliche, mit dem 10%tigen Vadium belegte Offerten jeder Art müssen bis 27ten Nachmittags 2 Uhr hieramts einlangen.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Tarnopol, am 17. December 1868.

(2910) **E d y k t.** (1)

Nr. 2805. C. k. sąd powiatowy w Kamionce niniejszem wiadomo czyni, że w celu ściagnienia ugodzonej kwoty 104 złr. a. w. Maciejowi Turek u Józefa Semenowicza należącej się, wraz z odsetkami 5% od dnia 21. maja 1866 bieżącemi, tudzież przyznanych kosztów egzekucyjnych w kwotach 2 złr. 82 kr. i 2 złz. 8 kr. w. a., jako też kosztów niniejszego podania w umiarkowanych na 5 złr. 77 kr. w. a. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 119 w Kamionce położonej Józefowi i Annie Semeniowczom należącej w trzech terminach, to jest na dniu 14., 20. i 28. stycznia 1869, każdą razą o godzinie 10. zrana w c. k. sądzie tutejszym odbędzie się pod następującemi warunkami:

1. Realność pod Nr. 119 w Kamionce przy pierwszych dwóch terminach li tylko nad lub za cenę szacunkową, przy trzecim terminie zaś i poniżej ceny szacunkowej przedaną będzie.

2. Jako wadyum obowiązany jest każdy kupujący 10% od sumy szacunkowej i wywoławczej 230 złr. w. a. czyli 23 złr. w. a. do rąk komisyi w gotówce złożyć.

Dalsze warunki w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

C. k. sąd powiatowy.

Kamionka, 5. października 1868.

(2886) **E d y k t.** (1)

Nr. 1497. Ces. król. sąd powiatowy w Mikołajowie zawiadamia niniejszem, że dnia 4. lutego, 18go lutego i 4. marca 1869 w drodze egzekucyi publiczna sprzedaż realności Michała Jaciow pod L. 162 w Rudnikach położonej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Tekli Serdijowskiej w kwocie 132 złr. 30 kr. w. a. z p. n. się odbędzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mikołajów, dnia 6. lipca 1868.

(2920) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 4038. C. k. sąd powiatowy w Zassowie podaje do publicznej wiadomości, iż w celu ściągnięcia kwot 275 złr. i 50 złr. w. a. Breindli Sucher zamężnej Tesse, tudzież kwot 250 złr. i 50 złr. w. a. Feidze Sucher wyrokiem sądu polubownego de dato Radomyśl dnia 29. lipca 1864 przynanych, w reszcie w celu ściągnięcia kosztów egzekucyjnych 5 złr., 5 złr. 66 kr. w. a. i dalszych kosztów egzekucyi obecnie w kwocie 3 złr. 85 kr. w. a. przysądzonych, odbędzie się publiczna sprzedaż gruntów pod Nrami 26 i 27 w Mokrym położonych, wraz z należącemi do takowych budynkami, własnością Dawida Sucher będących, a korpusu tabularnego nie stanowiących, w trzech terminach na dniu 8. lutego 1869, 8. marca 1869 i 6. kwietnia 1869 w tutejszym sądzie, a to każdą razą o godzinie 10. rano pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w kwocie 1500 złr. w. a. przy pierwszym i drugim terminie grunta powyższe tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej, przy trzecim terminie zaś i niżej oszacowania sprzedane zostaną.

2. Każdy chęć kupienia mający winien jest 5% ceny szacunkowej, to jest kwoję 75 złr. w. a. w gotówce lub w papierach publicznych według kursu w ostatnim numerze Gazety Lwowskiej oznaczonego rachować się mających, jako wadyum przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum nabywcy w cenę kupna wliczone, innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

3. Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania w tutejszosędowej registraturze przejrzeć można.

O czem się chęć kupna mających zawiadamia.

Zassów 11. listopada 1868.

(2916) **E d y k t.** (1)

Nr. 20.618. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomą Wiktoryę z Bronikowskich Brodzką lub w razie jej śmierci z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobieaców, że pod dniem 2. grudnia 1868 do L. 20.618 Klaudia z Mazarakich hr. Dzieduszycka, właścicielka dóbr Sapiehowa, pozew przeciw niej lub jej spadkobiercom o extabulacyę prawa dożywocia w rocznej kwocie 100 duk. hol. ze stanu biernego dóbr Sapohowa w tutejszym sądzie wniosła, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na dzień 9. lutego 1869 o godzinie 8. zrana wyznaczony, oraz pozwanym za kuratora p. adw. Dr. Kwiatkowski z zastępstwem p. adw. Rosenberga nadany został.

Wzywa się zatem pozwanych, ażeby na terminie albo osobiście stanęli, albo odpowiedne prawne wywody i informacye mianowanemu kuratorowi udzielili, lub też innego zastępcę sobie obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, gdyż inaczej wyniknąć ztąd mogące niepomyślne skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 5. grudnia 1868.

(2909) **E d i c t.** (2)

Nro. 19496. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird der dem Leben und Aufenthaltsorte nach unbekannte **Johann Kalita** aus **Radomyśl** in Kenntniß gesetzt, daß **Isaac Wolf** gegen ihn wegen der Wechselsumme pr. 700 fl. beim k. k. Kreisgerichte zu Tarnów unterm 28. September 1868 z. Z. 15297 die Zahlungsauflage erwirkt hat und daß zu seiner Vertretung der Hr. Advocat Dr. **Grabczyński** mit Stellvertretung des Hrn. Advocaten Dr. **Bandrowski** zum Curator bestellt wurde, welchem nun der Belangte die zu seiner Vertheidigung nöthigen Behelfe mitzutheilen, oder einen andern Bevollmächtigten dem Gerichte als Curator namhaft zu machen verbunden ist, widrigens das Verfahren mit dem bestellten Curator durchgeführt werden wird.

Tarnów, am 10. December 1868.

(2906) **Kundmachung.** (2)

Nr. 15888. Vom 1. Jänner 1869 werden die bisherigen Postrelaisstationen in **Lipica dolna** und **Jabłonica** in förmliche Postämter und Poststationen umgestaltet und sofort bei denselben der Postmanipulationsdienst eingeführt und wird das Postamt **Lipica dolna** seine Verbindung mittelst der bestehenden Reit- und Botenfahrten **Bursztyn-Brzeżan**, daß Postamt **Jabłonica** aber durch die Reit- und Personenposten **Kołomea-Szigeth** erhalten. Der Bestellungsbezirk dieser Postämter hat aus nachbenannten Orten zu bestehen.

a) Bestellungsbezirk von **Lipica dolna**: „Lipica dolna und górna, Łopuszna, Podszumlańce, Sarnki górne, Swistelniki, Ujazd und Zołszów im Rohatyner politischen Bezirke.

b) Bestellungsbezirk des Postamtes **Jabłonica**: Jabłonica, Popowa, Polanica, Worochta und Tartarów.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 4. December 1868.

Obwieszczenie.

L. 15888. Od 1go stycznia r. 1869 będą dotychczasowe pomocniczo-poborcze stacye pocztowe w Lipicy dolnej i Jabłonicy w formalne urzęda i stacye pocztowe przekształcone, a w skutek tego przy tychże służba manipulacyjna pocztowa zaprowadzoną. Poczta w Lipnicy dolnej otrzyma swoje połączenie zapomocą istniejących jazd posłańczych z listami i wartościami Bursztyn-Brzeżany, przeto w Jabłonicy zaś przez jazdy z listami i osobami na drodze Kołomyja-Sziget. Obręb doręczenia posyłek pocztowych przez wspomnione nowe urzęda pocztowe, ma zawierać następujące miejscowości:

a) Obręb doręczenia poczty w Lipnicy dolnej obejmuje: Lipicę dolnę i górną, Łopusznę, Podszumlańce, Sarnki górne, Swistelniki, Ujazd i Zołszów w politycznym powiecie Rohatyna.

b) Obręb doręczania urzędu pocztowego w Jabłonicy mieści w sobie: Jabłonicę, Popową, Polonicę, Worochtą i Tartarow.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 4. grudnia 1868.

(2871) **Concurs-Kundmachung.** (3)

Nro. 69071. Zur Wiederbesetzung mehrerer erledigter Stipendien jährlicher 105 fl. aus dem galizischen Studienfonde für Ruthenen, welche den juridischen oder filosofischen Studien obligen, wird hiemit der Concurs bis 10. Jänner 1869 ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stipendien haben ihre mit Taufscheinen, Mittellosigkeits-Zeugnissen, sowie den Zeugnissen über Frequentation und Verwendung in den Studien — belegte Gesuche innerhalb der Concursfrist im Wege der vorgesetzten Professorenkollegium bei der k. k. galizischen Statthalterei einzubringen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 10. December 1868.

(2863) **Edykt.** (3)

Nr. 3004. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Brzozowie oznajmia się, że na dniu 14. listopada 1843 zmarł w Górkach Kazimierz Adamski bez rozporządzenia ostatniej woli z pozostawieniem wieloletnich dzieci Sebestyana, Franciszka, Jana, Katarzyny, Wiktoryi, nateraz Franciszki i nieletnich Macieja, Maryi i Antoniego, a gdy tychże syn Jan jest niewiadomego pobytu, wzywa się przeto tegoż, ażeby od dnia poniżej wyrażonego w przeciągu jednego roku w sądzie tutejszym osobiście się zgłosił, lub też podawszy swój pobyt pisemnie swe oświadczenie do spadku wniósł, gdyż inaczej rozprawa spadkowa z kuratorem w osobie Franciszka Adamskiego dla niego postanowionym i z temi, którzy się dotąd do spadku zgłosili, przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzozów, 30. listopada 1868.

(2894) **Edykt.** (2)

Nr. 13.666. C. k. sąd obwodowy w Samborze Stanisława Jaworskiego uwiadamia, że przeciw niemu Hersz Adolf dnia 14. listopada 1868 l. 13.666 wniósł pozew o uznanie, że pretensye w kwotach 241 złr., 348 złr. w. w. i 400 złr. m. k., a raczej obowiązek Józefy Zahorowskiej do extabulacyi tych kwot na karczmie Nr. 73 ciężących i dania ewikcyi za takowe na V. miejscu tabeli płatniczej ceny kupna części dóbr Jawora górna i dolna z dnia 30. listopada 1859 l. 5925 na rzecz Stanisława Jaworskiego kollokowane przez zadawnienie zgasłe i z tej tabeli płatniczej eliminowane zostają, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na 22. stycznia 1869 godz. 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ niewiadomo, czyli pozwany żyje i gdzie mieszka, przeto postanawia się dla niego, na jego koszt i niebezpieczeństwo p. adw. Dra. Kohna z zastępstwem p. adw. Dra. Wołosiańskiego za kuratora, z którym wytoczony spór wedle ustawy sądowej dla Galicyi obowiązującej przeprowadzony będzie.

Poleca się więc pozwanemu, aby albo osobiście na terminie stanął, lub swemu zastępcy potrzebne dowody udzielił, lub nareszcie innego sobie wybrał zastępcę i sądowi oznajmił, w ogóle wszelkie ku swej obronie potrzebne kroki uczynił, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sam przypisywaćby musiał. Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, 24. listopada 1868.

Doniesienia prywatne.

K. k. privil. österreich. Pfandleih-Gesellschaft.

Kundmachung.

Der **Verwaltungsrath** der k. k. priv. österr. Pfandleihgesellschaft hat auf Grund des §. 73 der Statuten beschlossen, vom

2. Jänner 1869

ab, aus dem **Erträgnisse der Jahres 1868** eine **Abschlagszahlung von fl. 7.20 österr. Währung** auf jeden mit fl. 120 eingezahlten Actien-Interimsschein zu leisten.

Die Zahlung erfolgt bei der **Hauptcassa der Gesellschaft** (Stadt, Wipplingerstrasse Nr. 28).

Die einzureichenden Coupons sind, wenn deren mehr als zehn zur Zahlung präsentirt werden, mit einer in arithmetischer Ordnung verfaßten Consignationen, sonst aber auf der Rückseite mit der Unterschrift des Behebenden versehen, bei der Hauptcassa der Gesellschaft zu überreichen, woselbst auch die erforderlichen Consignationen unentgeltlich verabfolgt werden.

Wien, am 15. December 1868.

Die Direction.

Die **k. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft** wird vom **1. Jänner 1869** ab unter der geänderten Firma **„k. k. priv. allgemeine Verkehrsbank"** ihre Geschäfte weiterführen.

Die k. k. privil.

allgemeine Verkehrsbank

ist mit Allerhöchster Genehmigung zum Betriebe **aller Handels- und Bankgeschäfte** überhaupt, mit Ausschluß der Gewährung des Bianco-Credits, insbesondere aber zu **folgenden Geschäften berechtigt:** Zum Betriebe des **Pfandleihgeschäftes;** zu **allen** Geschäften einer **Depositen-Bank;** zur **Belehnung** von **Werthpapieren, Producten, Waaren;** zu deren **commissionellem Ein- und Verkaufe,** somit zum **Kaufe, Verkaufe, Tausche** und zur **Verpfändung aller Arten von Werthpapieren für eigene Rechnung;** zur **Errichtung von Lagerhäusern und zur Ausstellung von Lagerscheinen** (Warrants) für bei ihr eingelagerte Waaren und Rohproducte; zur **Betheilung** an der **Errichtung** commercieller inländischer Unternehmungen; zur **Uebernahme von Geldern in laufender Rechnung,** sowohl gegen **Cassascheine,** als auch gegen **Einlagsbücher.**

Die **Actien-Interimsscheine** sammt Couponsbögen werden vom **1. Juli 1869** ab, bei Zahlung **Superdividenden-Coupon pro 1868,** gegen solche, welche die neue Firma **„k. k. priv. allgemeine Verkehrsbank"** tragen, bei der **Hauptcassa** der Gesellschaft in **Wien** (oder bei **Cassen der Filialen**) umgetauscht.

Alle im Umlaufe befindlichen Cassascheine, Einlagsbücher, Depot-, Pfand-, Vormerk- und **Depositen-Scheine,** welche die Firma k. k. pr. österr. Pfandleih-Gesellschaft tragen, **behalten ihre volle statutarische Giltigkeit.** — **Cassascheine** und **Einlagsbücher** werden, falls die P. T. Parteien es wünschen sollten, sowohl bei der **Haupt-** sowie **Einlagscasse in Wien,** als auch bei den **Cassen der Filialen** mit der **neuen Firma (mittelst Stampiglie durch Rothdruck) versehen.**

Wien, am 15. December 1868.

(2903—2)

Die k. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.